

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiae. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

98. Wilibrordvs Sacerdos diebus, quibus à nullo est mercede pro Sacro dicendo co[n]ductus, celebrat nihilominus pro eo, qui proximè numeratâ pecuniâ Sacrum est postulaturus; idque malè, si fructus ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

conscientia ad medietatem damni, quod nec Diana, nec ullus alius affirmare audebit.

XCVIII. Wilibrordus Sacerdos ex mero stipendio pro Sacris accepto se sustentat; & si interdum neminem habet, qui ipsum mercede conducat, nihilominus illo die celebrat pro eo, qui proxime numerata pecunia Sacrum est postulaturus. Quaeritur. An licet?

Videtur licet eum facere. Ita Petrus de Arragonia in 22. q. 85. art. 3. Dub. penult. Petrus Navarr. de Restitut. L. 2. c. 2. n. 373. Rodriguez, Henriquez & alij docti R. R. Moventur. Tum quia Wilibrordus, dum sacrificat, intentionem ita format, ut in acceptatione diuina fructus Sacrificij reseruetur ei, qui primus postulabit, eidemque postmodum applicetur, in quo nulla apparet repugnantia. Tū quia licet Sacru illud sit præteritū respectu nostri, in DEI tamen acceptatione & æternitate perinde est præsens, ac si modò offeretur.

Resp. i. Wilibrordum illicet & invalidè fructum Sacrificij applicare sub prædictâ conditione futurâ. Ita Suarez, Vasquez Coninck & alij, quos refert & sequitur Palao Tr. 22. D. Vnic. pun. 6. n. 18. Ratio est, Tum quia contraria Sententia damnatur à Sac. Congreg. Concilij Trident, iussu Clementis VIII. tanquam pluribus nominibus periculosa, vt videatur est apud Barbos. Part. 2. de Potestate Episcopali.

copi Alleg. 24. n. 12. Tum quia Sacerdoti non est concessum applicare fructum Sacrificij quouis tempore, sed eo solum, quo Christi personam gerit, cuius etiam nomine applicat, adeoque quando sacrificat. Atqui applicans sub conditione futura, non applicat fructum Sacrificij eo tempore, quo Christi personam sustinet, sed ad tempus adventutæ cōditionis reseruat applicandum. Ergo non tantum illicite, sed etiam invalidè hoc applicationis modo viritur. Non obest, quod DĒO omnia in æternitate præsentia sint; nam sicut fructus Sacri à Wilibrordo non fuit applicatus tunc, quando gerebat personam Christi, ita non potuit pro illo tempore esse præsens in æternitate, sed alio, quo personam illam iam deposuerat.

Resp. 2. Si Wilibrordus velit, ut fructus Sacri, dum istud fit, applicetur ei, quem DĒVS nouit, proximè numeratā pecuniā postulaturum, & validè & licite illum applicare. Ita ferè Palao loc cit. Ratio prioris est, quia hæc applicatio absoluta est, & independens ab aliqua futura conditione; esto enim futurum contingens sit, quis nam primò Sacrum conducturus sit, attamen id DĒVM nouisse non est contingens futurum, sed præsens & necessarium, secundum quam præsentiam & necessitatem fructus Sacrificij applicatur, nec reseruatur applicandus ad futuram conductiōnem Sacrificij. Ratio posterioris est, quia à

B b 5

Sac.

Sac. Congreg. tantum damnatur & reiicitur applicatio conditionata & dependens ab aliquo futuro, qualis dependentia & conditio hic non interuenit. Confirmatur. Sacellanus, qui singulis hebdomadibus debet tria Sacra legere, potest licetè hanc hebdomade legere sex, ut nullum aplius debeat pro hebdomade sequenti, ut docent Barbos. loc. cit. n. 14. Riccius in praxi Resolut. 338. Reginaldus, Rodriguez, Lugo, Palao, & alij communiter, idque ideo quia in hoc casu fructus Sacrificij non suspenditur postmodum applicandus, sed statim applicatur iuxta intentionem presentem, certam, & determinatam, id quod non minus accidit etiam in casu nostro. Ergo eodem prorsus modo utrumque licetè sit.

Atque ex his patet ad argumenta contrariæ Sententiæ, cuius Authores, qui ritè expanderit, non aliud in illis deprehendet, quam quod in 2. Responsione diximus, ut proinde contra veritatem, & declarationem Sacrae Congregationis nihil prorsus allestant.

XCIX. Zebina mulier in graue lapsa est peccatum, quod præ nimia verecundia non ausa expondere Confessario quilibet interim alia confiteretur, donec à Religioso de integritate Confessionis magna vi ad populum dicente mota statuerit, integrè confiteri, & malam verecundiam ponere. Queritur. Quam repetitionem peccatorum & confessionum à Zebina exigat Confessarius? Vi-